

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR IZRAELIO VALSTYBĖS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS

DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS*

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Izraelio Valstybės Vyriausybė,
norėdamos intensyvinti ekonominį bendradarbiavimą abiem šalims naudingomis sąlygomis,
ketindamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių didesnėms investicijoms kitos
Susitariančiosios Šalies teritorijoje
ir
pripažindamos, kad investicijų skatinimas ir abipusė apsauga, remiantis šia Sutartimi, bus palankios skatinti privataus
verslo iniciatyvą ir pakels abiejų valstybių gerovę,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šios Sutarties tikslams:

1. Sąvoka „investicija“ apima bet kurios rūšies turtą, investuotą pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atliekama investicija, įstatymus ir tvarką, taip pat, tačiau neapribojant:

(a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei bet kurias kitas teises in rem dėl bet kurios rūšies turto;

(b) akcijomis, obligacijomis ir kitomis dalyvavimo įmonėje formomis suteiktas teises;

(c) pretenzijas į pinigus, goodwill ir kitą turtą bei bet kurią ekonominę vertę turinčią veiklą;

(d) intelektualinės nuosavybės teises, patentus, prekių ženklus, pramoninius pavyzdžius ir modelius, prekybinius pavadinimus, techninius procesus ir know-how;

(e) komercinės veiklos koncesijas, suteiktas įstatymais ar kontraktu, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai, apdirbimui ar panaudojimui.

2. Investuoto ar perinvestuoto turto formos pakeitimas, atliktas pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ta investicija atlikta, įstatymus ir tvarką, pagal šią Sutartį neturi įtakos investicijos, kaip tokios, traktavimui.

3. Sąvoka „investitorius“ reiškia:

Investicijų, atliktų Lietuvos Respublikoje, atžvilgiu:

(a) fizinius asmenis, kurie yra Izraelio Valstybės piliečiai ir kartu nėra Lietuvos Respublikos piliečiai; arba

(b) bendroves, įskaitant korporacijas, firmas ar asociacijas, įregistruotas ar įsteigtas pagal Izraelio Valstybės įstatymus, kurios nėra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamos Lietuvos Respublikos piliečių ar nuolatinių gyventojų.

Investicijų, atliktų Izraelio Valstybėje, atžvilgiu:

(a) fizinius asmenis, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai ir kartu nėra Izraelio Valstybės piliečiai ar nuolatiniai gyventojai; arba

(b) bendroves, įskaitant korporacijas, firmas ar asociacijas, įregistruotas ar įsteigtas pagal Lietuvos Respublikos įstatymus, kurios nėra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamos Izraelio Valstybės piliečių ar nuolatinių gyventojų.

4. Sąvoka „pajamos“ reiškia iš investicijos gautas sumas, įskaitant, tačiau neapribojant: dividendus, pelną, sumas, gautas iš visiško ar dalinio investicijos likvidavimo, palūkanas, kapitalo padidėjimo pajamas, autorinius honorarus ar mokesčius.

5. Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

Sąvoka „teritorija“ reiškia Lietuvos Respublikos teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kuriuos jūrinius ar povandeninius plotus, kuriuose pagal tarptautinę teisę Lietuvos Respublika gali naudotis jūros dugno, žemės gelmių ir gamtinių išteklių tyrinėjimo, eksploatacijos ir saugojimo teisėmis.

Izraelio Valstybės atžvilgiu:

Sąvoka „teritorija“ reiškia Izraelio Valstybės teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą, taip pat kontinentinį šelfą ir išimtinę ekonominę zoną, kurioje Izraelio Valstybė pagal tarptautinę teisę naudojami suverenomis teisėmis ar jurisdikcija.

6. Sąvoka „Susitariančiosios Šalys“ reiškia Lietuvos Respublikos Vyriausybę ar Izraelio Valstybės Vyriausybę, atsižvelgiant į kontekstą.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje skatina ir sudaro palankias sąlygas kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms ir pagal teisę naudotis jos įstatymų suteiktais įgaliojimais priima tokias investicijas.

2. Investicijos, atliktos kiekvienos Susitariančiosios Šalies investitorių, yra traktuojamos teisingai ir lygiaverčiai ir naudojasi visiška apsauga ir saugumu kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Nė viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje netrukdo nepagrįstomis ar diskriminacinėmis priemonėmis kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams valdyti, palaikyti, naudoti, pasinaudoti ar disponuoti investicijomis.

3. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai gali sudaryti konkrečias sutartis su kita Susitariančiąja Šalimi, kurių nuostatos ir galiojimas, jeigu tai nėra naudingiau investitoriui, nepakeičia šios Sutarties. Kiekviena Susitariančioji Šalis, atsižvelgdama į kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas, laikysis šių konkrečių sutarčių nuostatų, taip pat ir šios Sutarties nuostatų.

3 straipsnis

Didžiausio palankumo statusas ir nacionalinis režimas

1. Susitariančiosios Šalys savo teritorijoje traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ar pajamas ne mažiau palankiai, negu savo investitorių investicijas ar pajamas arba bet kurios trečiosios Valstybės investitorių investicijas ar pajamas.

2. Susitariančiosios Šalys savo teritorijoje traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorius, kiek tai susiję su jų investicijų valdymu, palaikymu, pasinaudojimu ar disponavimu, ne mažiau palankiai, negu savo arba bet kurios trečiosios Valstybės investitorius.

4 straipsnis

Nuostolių kompensavimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai, kurių investicijos patiria nuostolius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo ar kito ginkluoto konflikto, revoliucijos, ypatingos padėties įvedimo, sukilimo, maišto, riaušių ar kitų panašių įvykių, šios Susitariančiosios Šalies yra traktuojami, kiek tai susiję su nuostolių atlyginimu, padengimu, kompensavimu ar kitu atsiskaitymu, ne mažiau palankiai, negu savo ar bet kurios trečiosios valstybės investitoriai. Tokie mokėjimai yra laisvai pervedami.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, vienos Susitariančiosios Šalies investitoriams, kurie patiria nuostolių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl tų priežasčių,

(a) rekvizavus jų turtą Susitariančiosios Šalies karinėms pajėgoms ar institucijoms, arba

(b) Susitariančiosios Šalies karinėms pajėgoms arba institucijoms sunaikinus jų turtą ne mūšio veiksmų atveju ar nesusidarius būtinumo situacijai,

yra išmokamas atlyginimas ar atitinkama kompensacija. Tokie mokėjimai yra laisvai pervedami.

5 straipsnis

Ekspropriacija

1. Bet kurios Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje negali būti nacionalizuotos, eksproprijautos ir joms negalima taikyti kitų analogiškų nacionalizacijai ar ekspropriacijai priemonių (toliau vadinamų „ekspropriacija“), išskyrus tuos atvejus, kai tai daroma visuomenės tikslais, susijusiais su šios Susitariančiosios Šalies vidaus poreikiais, nediskriminacine tvarka ir už tai nedelsiant atitinkamai ir veiksmingai kompensuojant. Tokios kompensacijos dydis turi atitikti eksproprijuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba kai tokia artėjanti ekspropriacija tapo viešai žinoma, priklausomai nuo to, kas anksčiau įvyksta, į kompensaciją įeina palūkanos, apskaičiuotos remiantis galiojančiais įstatymais, arba taip, kaip yra priimta vykdančią ekspropriaciją Susitariančioje Šalyje, iki išmokėjimo dienos; kompensacija turi būti išmokama nedelsiant, veiksmingai realizuojama ir laisvai pervedama. Investitoriai, kurių turtas eksproprijuojamas, turi teisę į nedelsiamą juridinių ar kitų nepriklausomų šios Susitariančiosios Šalies institucijų tokio atvejo ir investitoriaus investicijos įvertinimo pagal šioje dalyje išdėstytus principus peržiūrėjimą pagal ekspropriaciją vykdančios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

2. Kai viena Susitariančioji Šalis eksproprijuoja turtą bendrovės, apibrėžtos 1 straipsnio 3 dalies nuostatomis, kuri yra įsteigta ar įregistruota pagal jos teritorijoje galiojančius įstatymus ir kurioje kitos Susitariančiosios Šalies investitoriai turi akcijų ar kitokias nuosavybės teises, ji turi užtikrinti, kad šio straipsnio 1 dalies nuostatos būtų taikomos taip, kad būtų galima užtikrinti nedelsiamą, atitinkamą ir veiksmingą kompensaciją už investicijas tiems kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams, kurie yra šių akcijų savininkai ar turi kitokias nuosavybės teises.

6 straipsnis

Investicijų ir pajamų repatriacija

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams visas teises ir naudą, susijusią su jų investicijų ir pajamų, galiojusių tą dieną, kai buvo atlikta investicija, neapribotu pervedimu, tačiau su sąlyga, kad investitorius įvykdė visus finansinius įsipareigojimus, taip pat įvykdė visus keitimo tvarkos reikalavimus. Pavedimai yra atliekami nedelsiant ta konvertuojama valiuta, kuria iš pradžių buvo investuotas kapitalas, ar bet kuria kita konvertuojama valiuta, susitarus investitoriui ir suinteresuotai Susitariančiajai Šaliai. Jeigu kitaip nesusitariama su investitoriumi, pavedimai yra atliekami pagal pervedimo dienos metu galiojusį oficialų valiutos keitimo kursą.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies galiojanti valiutos keitimo tvarka yra pakeičiama, ta Susitariančioji Šalis užtikrina, kad tokios modifikacijos neturės neigiamo poveikio jau atliktoms tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje investicijoms.

7 straipsnis

Išimtys

Šios Sutarties nuostata dėl ne mažiau palankaus traktavimo, negu suteikiamas vienos iš Susitariančiųjų Šalių ar bet kurios trečiosios valstybės investitoriams, nesudaroma taip, kad viena iš Susitariančiųjų Šalių privalėtų taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams bet kokią palankumą, pirmenybę ar lengvatą, kylančią iš:

(a) bet kurios tarptautinės sutarties ar susitarimo, visiškai ar iš dalies susijusių su apmokestinimu ar bet kuriais vietiniais įstatymais, visiškai ar iš dalies susijusiais su apmokestinimu;

(b) esamos ar būsimos muitų sąjungos, laisvos prekybos zonos sutarties ar panašios tarptautinės sutarties, kurios dalyve yra ar gali tapti Susitariančioji Šalis, arba kitų regioninio ekonominio bendradarbiavimo formų;

(c) „investicijos“ (1 straipsnio 1 dalis) ir „reinvesticijos“ (1 straipsnio 2 dalis) sąvokų bei 6 straipsnio nuostatų, esančių iki 1992 m. sausio 1 d. Izraelio Valstybės sudarytose sutartyse.

8 straipsnis

Kreipimasis į Tarptautinį investicinių ginčų sprendimo centrą

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis sutinka perduoti Tarptautiniam investicinių ginčo sprendimo centrui (toliau vadinama „Centru“) išspręsti susitarimu ar arbitražo keliu pagal Investicinių ginčų sprendimo tarp valstybių ir kitos valstybės piliečių konvenciją, atvirą pasirašymui Vašingtone 1965 m. kovo 18 d., teisinius ginčus, kylančius tarp tos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies piliečio ar bendrovės, kurie yra susiję su investicijomis pirmosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2. Bendrovė, kuri yra įregistruota ar įsteigta pagal vienos Susitariančiosios Šalies galiojančius įstatymus ir kurioje iki ginčo iškilimo dauguma akcijų yra kitos Susitariančiosios Šalies piliečio ar bendrovės nuosavybė, pagal Konvencijos 25 (2) (b) straipsnį yra traktuojama pagal Konvencijos tikslus kaip kitos Susitariančiosios Šalies bendrovė.

3. Jeigu bet kuris iškilęs ginčas neišsprendžiamas draugiškai ar kitokiu būdu per 3 mėnesių laikotarpį nuo raštiško pranešimo apie šį ginčą dienos, tada suinteresuotasis investitorius gali pradėti sutaikymo ar arbitražinį teismo procesą, pateikdamas prašymą Centro Generaliniam Sekretoriui, kaip nurodyta atitinkamai Konvencijos 28 ar 36 straipsniuose. Susitariančioji Šalis, kuri yra ginčo šalis, bet kurioje teismo proceso ar priimto sprendimo vykdymo stadijoje negali remtis tuo faktu, kad investitorius, kuris yra kita ginčo šalis, pagal draudimo sutartį gavo kompensaciją dėl dalies ar visų nuostolių.

4. Nė viena Susitariančioji Šalis nesprenžia diplomatiniais kanalais ginčo, kuris buvo perduotas spręsti Centru, išskyrus jeigu:

(a) Centro Generalinis Sekretorius ar sutaikymo komisija arba jo sudarytas arbitražinis teismas nusprendžia, kad šis ginčas nepriklauso Centro jurisdikcijai; arba

(b) kita Susitariančioji Šalis nevykdytų ar nesilaikytų arbitražo teismo sprendimo.

9 straipsnis

Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, jei tai įmanoma, turėtų būti sprendžiami diplomatiniais kanalais, taip pat, jei abi Susitariančiosios Šalys sutinka, kreipiantis į Dvišalę Komisiją, sudarytą iš abiejų Susitariančiųjų Šalių atstovų.

2. Jeigu ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių taip neišsprendžiamas per šešis mėnesius nuo pranešimo apie iškilusį ginčą dienos, jis, bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, perduodamas arbitražo teismui.

3. Arbitražo teismas sudaromas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu: per du mėnesius nuo kreipimosi į arbitražą gavimo datos kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po vieną arbitražo teismo narį. Šie du arbitražo nariai išrenka trečiosios valstybės pilietį, kuris, abiem Susitariančiosioms Šalims sutikus, paskiriamas teismo Pirmininku. Pirmininkas paskiriamas per du mėnesius nuo kitų dviejų narių paskyrimo.

4. Jeigu per laikotarpį, nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, reikiami paskyrimai neatlikti, bet kuri Susitariančioji Šalis, jei nesusitarta kitaip, kreipiasi į Tarptautinių Prekybos Rūmų (toliau vadinama „ICC“) Paryžiuje Prezidentą dėl reikiamų paskyrimų atlikimo. Jeigu Prezidentas negali atlikti minėtos funkcijos, tai reikalingiems paskyrimams atlikti kviečiamas Viceprezidentas. Jeigu Viceprezidentas negali atlikti nurodytų funkcijų, tai atlikti reikalingus paskyrimus kreipiamasi į vyriausią ICC narį.

5. Arbitražo teismas sprendimus priima balsų dauguma. Tokie sprendimai yra privalomi abiem Susitariančiosioms Šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario ir jos atstovavimo arbitražo teismo procese išlaidas; Pirmininko ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys apmoka lygiomis dalimis. Teismas pats nustato savo darbo tvarką.

10 straipsnis Subrogacija

1. Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ar jos paskirta Agentūra (toliau vadinama „pirmąja Susitariančiaja Šalimi“) apmoka pagal garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies („antrosios Susitariančiosios Šalies“) teritorijoje esančiai investicijai, antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

(a) kompensaciją gavusios šalies visų teisių ir pretenzijų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai pagal įstatymą arba teisinį sandorį; ir

(b) kad pirmoji Susitariančioji Šalis gali naudotis subrogacijos būdu gautomis teisėmis ir pareikšti pretenzijas kaip ir kompensaciją gavusi šalis, taip pat prisiima su investicija susijusius įsipareigojimus.

2. Pirmoji Susitariančioji Šalis visais atvejais turi:

(a) teisę būti vienodai traktuojama teisių, pretenzijų ir įsipareigojimų, atsiradusių dėl tokio teisių perdavimo, atžvilgiu, ir

(b) tokias pat teises, kaip ir pagal šią Sutartį kompensaciją gavusi šalis dėl investicijos ir su ja susijusių pajamų, į išmokėjimus, gautus dėl tokių teisių ir pretenzijų.

11 straipsnis Kitų taisyklių taikymas

Jeigu bet kurios Susitariančiosios Šalies įstatymai arba įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, galiojantys dabar ar priimti vėliau tarp Susitariančiųjų Šalių, šalia šios Sutarties numato taisykles, bendras ar konkrečias, kurios suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investicijoms palankesnę traktavimą, negu suteiktas šios Sutarties, tai taikomos tos taisyklės, kurios yra palankesnės.

12 straipsnis Taikymas investicijoms

Šios Sutarties nuostatos taikomos abiejų Susitariančiųjų Šalių teisėms ir įsipareigojimams dėl investicijų, atliktų įsigaliojus šiai Sutartčiai arba iki jos įsigaliojimo.

13 straipsnis Pataisos

Šios Sutarties įsigaliojimo metu ar bet kuriuo metu vėliau šios Sutarties nuostatos gali būti keičiamos tokiu būdu, kaip tarpusavyje susitaria Susitariančiosios Šalys. Tokios pataisos įsigalioja pagal sąlygas, nustatytas 14 straipsnyje.

14 straipsnis Įsigaliojimas

Kiekviena Susitariančioji Šalis praneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie vidinių procedūrų, reikalingų, kad įsigaliojotų ši Sutartis, įvykdymą. Ši Sutartis įsigalioja nuo paskutinio pranešimo datos.

15 straipsnis

Trukmė ir nutraukimas

Ši Sutartis galioja 10 metų. Jeigu prieš 12 mėnesių iki 10 metų galiojimo periodo pabaigos viena Susitariančioji Šalis raštu nepraneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo sprendimą nutraukti šią Sutartį, tai Sutartis lieka galioti 12 mėnesių laikotarpiui, kuris skaičiuojamas nuo tos dienos, kada bet kuri iš Susitariančiųjų Šalių raštu praneš viena kitai apie Sutarties nutraukimą. Investicijoms, atliktoms galiojant šiai Sutarčiai, jos nuostatos galios 10 metų nuo Sutarties nutraukimo dienos, nepažeidžiant tarptautinės teisės normų taikymo.

Sudaryta Jeruzalėje 1994 m. spalio 2 d., tai atitinka 5755 m., dviem egzemplioriais lietuvių, hebrajų ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Esant interpretacijos neatitikimams, vadovautis tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

IZRAELIO VALSTYBĖS
VYRIAUSYBĖS VARDU

---

*
_ Įsigaliojo 1996 m. liepos 11 d.